

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁתָּה כִּי תָבוֹא יְיָ אֱלֹהֶיךָ ה'תשפ"ג – שְׁנַת הַקֹּהֶל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

היום לומדים על מצות בכורים:

חֲזָרָה קְצָרָה: בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ שַׁבָּט, כַּמָּה חֲדָשִׁים לַפְּנֵי ז' אָדָר (שָׁאֵז הַסְּתִימָה שְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ כַּנְּשֻׁמָּה בַּגּוֹף) מֹשֶׁה אָסַף אֶת כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד, וְדָבַר בְּאָרִיכוֹת לַפְּנִיָּהֶם. מֹשֶׁה הוֹכִיחַ אוֹתָם עַל דְּבָרִים לֹא כָּל כָּךְ טוֹבִים שֶׁעָשׂוּ בַּמִּדְבָּר כְּדֵי שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ אוֹתָם שׁוּב. חָזַר אֲתָם עַל מִצְוֹת שֶׁהֵם כָּבְרוּ לְמַדּוֹ וּלְמַד אוֹתָם מִצְוֹת חֲדָשׁוֹת שֶׁהֵם עוֹמְדִים לְקִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וַיֵּדָא שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מוֹכְנִים לְשְׁלִיחוֹת שְׁלֵהֶם בְּדוֹר הַבָּא. הַשְּׁבוּעַ נִלְמַד עוֹד הַרְבֵּה מִצְוֹת וְנִתְלַהֵב לְקִימָם עַל יְדֵי שִׁנְשֻׁמָּה עַל כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁיְהִיוּ לָנוּ מִקִּיּוֹם הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה.

בְּכוֹרִים: מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אָמַר: כִּשְׁתַּכְּנִסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַחוּ אֶת כָּל הַגּוֹיִים שֶׁגָּרִים בָּהּ עִבְדוּ וְתִתְּנוּ אֶת חֲלָקֶיהָ הַשׁוֹנִים לְכָל אֶחָד מֵהַשְּׁבֻטִים. בְּרָגַע שֶׁלְכָל שַׁבָּט יֵשׁ אֶת הַנַּחֲלָה שְׁלוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, תוֹכְלוּ לְקִים מִצְוֶה מֵאֵד מִיַּחֲדָת-בְּכוֹרִים.

אֶת מִצְוֹת בְּכוֹרִים מְקִימִים עַל יְדֵי שְׁמִבִּיאִים אֶת הַפְּרִי הָרֵאשׁוֹן מִשְׁבַּעַת הַמִּינִים, שֶׁבָּהּ הַשְּׁתַּבְּחָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל – חֶטֶה, שְׁעוֹרָה, גֶּפֶן, תְּאֵנָה, רִמּוֹן, זֵית וְתִמָּה. כְּשֶׁרֹאִים אֶת סוּגֵי הַפְּרוֹת הָאֵלוֹ מִתְחִילִים לְהַבְּשִׁיל, קוֹשְׁרִים חוּט אָדָם סָבִיב הַפְּרִי הָרֵאשׁוֹן כְּדֵי לְזַכֵּר זֹאת.

כִּשְׁהַפְּרִי מוֹכֵן לְקִטִּיף, מְכַנִּיסִים אוֹתוֹ לְסֵל מִיַּחַד וּמְקַרִּיבִים אוֹתוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הוֹלְכִים לְכַהֲנִים וְאוֹמְרִים מְסַפְּר פְּסוּקִים שֶׁתַּכְּנֶם הוּא הוֹדָאָה לַה' עַל כֹּךְ שֶׁנִּתְּן לָנוּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. יַחַד עִם הַכַּהֵן מְנִיפִים אֶת סֵל הַפְּרוֹת (כְּמוֹ לוֹלֵב) לַפְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ. אִם מְקַרִּיבִים אֶת הַבְּכוֹרִים לַפְּנֵי חַג הַסְּכוֹת אֲמָרִים קִטַּע מִיַּחַד (אוֹתוֹ אֲמָרִים גַּם בַּהֲגָדָה) כְּדֵי לְהוֹדוֹת לַה' עַל זֶה שֶׁאֲנִי בְּאֶרֶץ וּבְטוֹחִים בְּמִקְוֵמָנוּ לֹא כְּמוֹ יַעֲקֹב שֶׁהָיָה בְּבֵית לָבָן אוֹ בְּמִצְרַיִם. לְאַחַר מִכֵּן מְנִיפִים שׁוּב אֶת סֵל הַבְּכוֹרִים (לְבַד) מִשְׁתַּחֲוִים לַפְּנֵי ה' וְהַכַּהֲנִים לוֹקְחִים אֶת הַסֵּל וְהַפְּרוֹת אֵלֵיהֶם הַבִּיתָה לְאֶכּוֹל.

עֲנִינָה שֶׁל מִצְוֶה זֶה הוּא הַפְּרִת הַטוֹב, לְהַפִּיר תּוֹדָה עַל הַדְּבָרִים הַטוֹבִים שֶׁנַּעֲשִׂים עִבּוֹרָנוּ. ה' אוֹמֵר לֹא רַק לְהַרְגִישׁ אֶלָּא בַּפֶּעַל לומר זאת.

תהלים / יום י' לחדש פרקים נ"ה- נ"ט

בתהלים של היום אמרים את פרק נ"ה. פרק אותו אמר דוד המלך כדי להודות לה' על כך שהציל אותו מאנשים שרצו להזיק לו.

דוד המלך אומר עד כמה אנו צריכים לבטח בה': **"השליך על ה' יְהוָה וְהוּא יִכְלֹכֶלְךָ"**. חסידות מסבירה שלפעמים אנו יודעים לאן לפנות כדי לקבל עזרה, אנו יודעים לאיזה רופא / מורה / ממחה לשאול. יש לנו בטחון שזה יעבד והכל יהיה טוב.

אבל אפלו כשאין לנו שמץ של רעיון מה לעשות או ממי לבקש עזרה עדין אנו צריכים לבטח בה' שהוא יעזר לנו.

כל הפעולות אותם אנו נוקטים כמו להתיעץ עם הרופא, הם כמו להכין כלי לברכה של ה'.

אבל אפלו אם אנו לא יודעים היכן למצוא את הפלי, בגלל שאין לנו משג מה לעשות - **"והוא יכלכלך"** - (לשון כליז) ה' יתן לנו את הפלי. עלינו במובן להשתדל כפי יכולתנו אבל ה' יכול לעזור לנו אפלו כשנראה שאין עוד מה לעשות.

תניא / אגרת הקדש סימן י"ב (י' אלול שנה פשוטה)

בדרך כלל אנו אוהבים לעשות דברים טובים עבור אנשים אחרים, כאשר מישהו מגיע ומבקש טובה, אנו שמחים לעזור לו. אנו יודעים שעוזרים לאדם אחר זה גם לטובתנו ועוזר לקרב את משיח.

אבל מה אם מישהו מאד מעצבן אותנו, או שאנחנו עיפים או עסוקים עכשו, ואתם לא רוצים לעשות את הטובה הזו? כמובן צריכים להשתדל לעשות את הטובה, כי עדין אנו עוזרים לאדם השני ומביאים את משיח.

היום האדמו"ר הזקן אומר לנו שלא רק זה, כשאנו לא רוצים לעזור אנו מקבלים את אחת ההזדמנויות הכי גדולות שיכולות להיות.

הפסוק שהאדמו"ר הזקן משתמש בו בתחלת האגרת הוא **"והיה מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח עד עולם"**

1. **מעשה הצדקה** - קיום מצות הצדקה שנותנים כי יהודים אוהבים לתת
 2. **עבודת הצדקה** - צדקה עם "עבודה" כשלא רוצים לתת ועם כל זה נותנים בגלל שזה מה שה' רוצה. זה כמו עבודה, לעשות משהו שלא נח או קל לנו.
- בתניא של מחר נראה, שעבודת הצדקה - הנתינה הקשה יותר - פועלת פעולה מיחדת מאד.

היום יום / י' אלול

היום לומדים מה קורה כשחסיד נכנס ליחידות.

החסידים המבגרים של האדמו"ר הזקן הראו לנו כיצד התורה משתמשת במלה יחידות לשלושה דברים שונים וכלם מתרחשים ביחידות.

1. **ברור** - (קלאר) במשנה כתוב שהם ידעו משהו "ביחוד" זה היה להם כל כך ברור שהם ידעו אותו בנדאות.
2. **קביעה** - נבחר במיחד. הגמרא אומרת שמשה היה מיחד - נבחר במיחד למלא את תפקידו, שהוא לא יכל רק לעשות כל מה שרצה בתפקידו.

3. **אחוד** - המדרש אומר שהיהודים "מיחדים" – אנו עושים את ה' אחד בעולם.

ואלו שלושת הדברים שקורים כשנכנסים ליחידות.

1. נהיה ברור עבורנו מהי העבודה שלנו, איננו מבלבלים יותר, אנו יודעים מה אנו אמורים לעשות ואמורים להיות.

2. אנו יודעים מה נבחרנו לעשות - לא סתם נעשה הכל, אנו נעבד על השליחות המיוחדת שה' נתן לנו.

3. אנו מתאחדים עם הרבי- התקשרות, מודעים לכך שאנו חסידים וצריכים להיות מוכנים לעשות מה שהרבי רוצה.

היום, כשחסיד לומד מתורתו של הרבי, נכנס לחדר היחידות של הרבי או הולך לאהל, הוא גם יכול לקבל התקשרות וחיית כדי למלא את השליחות המיוחדת שלנו בעולם.

ספר המצוות / מצות לא תעשה קנ"ד

המצוה היומית, **מצות לא תעשה קנ"ד** היא שאסור להפריש תרומות ומעשרות שלא על פי הסדר הנכון:

1. בכורים
2. הפרשת תרומה, מעשר ראשון, מעשר שני
3. נתינת התרומה לכהן
4. נתינת מעשר ראשון ללוי
5. אכילת מעשר שני בירושלים בטרה.

רמב"ם / הלכות תרומות

פרק ד'- לומדים עוד על אדם שמפריש תרומה. אם בעל השדה לא יכול לעשות זאת בעצמו, אפשר שמשהו אחר יעשה את עבורו- הוא ממנה אותו לשליח. אם בעל השדה לא ממנה אותו לשליח, זה לא נחשב. לכן העובדים שלו לא יכולים פשוט לעשות זאת עבורו בלי לשאל אותו. אפלו אם הם אמורים "הרי זו תרומה" הדבר אינו נחשב. הרמב"ם גם מלמד אותנו שאפשר להפריש תרומה בלי לומר דבר- מספיק שנחשב על כך שזו תרומה והדבר יהיה כך.

פרק ה'- לומדים איזה חלק מהשדה יכול לשמש בתרומה. יש להפריש את החלק המבחר ביותר מהשדה עבור תרומה. אולם אם אין כהנים בסביבה עדיף לבחר במאכלים שיחזיקו מעמד למשל צמוקים, אפלו אם הענבים מבחרים יותר.

פרק ו'- בפרק זה מתחילים ללמד על מי שאסור להם לאכל את התרומות. יש בו מצוות רבות שאותן נלמד בימים הקרובים בעזרת ה' בספר המצוות.

דרכי החסידות / חדש אלול

הרבי מלמד שכל יום מחדש אלול יכול לתקן את אותו תאריך עבור כל החדשים. לכן בי' אלול, עלינו לחשב על כל ה' לחדש שהיו במשך השנה. חלק מימי ה' לחדש שעלינו לחשב עליהם:

י' תשרי- יום כפור

י' **בסלו** - חג הגאולה של האדמו"ר האמצעי

י' **שבט** - היום שבו הרבי נהיה רבי ויום ההלולא של הרבי הקודם.

י' **ניסן** - יום לפני י"א ניסן

י' **אב** - יום אחרי תשעה באב. אלו הם חלק מימי הי' השנה שקל לזכר.

האם אתם יכולים לחשב על משהו שעשיתם נכון השנה שתמצאו לעשות גם בשנה הבאה, או החלטה חדשה שאתם רוצים לקבל על עצמכם? האם יש איזו טעות שעשיתם בזמן הזה שלא תרצו לחזור עליה?

גאולה ומשיח / הי' יחזיר את עם ישראל

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

בסיום ספרו, הנביא צפניה מנבא נבואה מאוד מפרסמת שתקרה בזמן הגאולה. יתכן ותכירו את הפסוקים האלה מהתפלה.

בַּעַת הַהִיא אָבִיָא אַתְכֶם וּבַעַת קִבְצֵי אַתְכֶם כִּי אַתֶּן אַתְכֶם לְשֵׁם וְלַתְהִלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר ה'

בַּעַת הַהִיא אָבִיָא אַתְכֶם - בזמן הגאולה אחזיר אתכם חזרה

וּבַעַת קִבְצֵי אַתְכֶם - ובאותו זמן אקבץ את כלכם.

כִּי אַתֶּן אַתְכֶם לְשֵׁם וְלַתְהִלָּה - אעשה שם ישראל יהיה ידוע ומברך

בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ - בין כל אמות העולם

בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם - כשאחזיר את היהודים שנשבו

לְעֵינֵיכֶם - לפני העינים שלכם (יש פאן רמז לתחית המתים, כיון שהנביא מנבא לבני ישראל שחיו בזמנו שקבוץ גלויות יתרחש לנגד עיניהם)

אָמַר ה'

(ראה צפניה ג, כ')